

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010320
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010320.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 29. decembra 2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným T. F. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1PP/19/2022 zo dňa 2.11.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1PP/19/2022 zo dňa 2.11.2022 podľa § 415 ods. 1 Tr. por., z dôvodu § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného T. F., nar. XX.X.XXXX v A., naposledy bytom Q., okres X. Q. J., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 55T/4/2022 zo dňa 2.6.2022, právoplatným dňa 2.6.2022, pre prečin podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, vo výmere 19 mesiacov nepodmiennečne.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo bezprostredne po vyhlásení uznesenia a poučení o opravných prostriedkoch napadnuté sťažnosťou odsúdeného T. F.. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu.

Dňa 10.11.2022 bolo okresnému súdu doručené podanie, označené ako „Sťažnosť voči rozsudku o podmienenečnom prepustení“, z obsahu ktorého vyplýva, že odsúdený podáva sťažnosť proti predmetnému uzneseniu, ktorú bližšie neodôvodnil.

Podaním zo dňa 14.11.2022 navrhla príslušná prokurátorka sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko napadnuté uznesenie považuje v celom rozsahu za zákonné a správne.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že konanie o sťažnosti oprávnenej osoby je vo svojej podstate návrhovým konaním, keď nadriadený súd nepreskúmava každé uznesenie nižšej inštancie z úradnej povinnosti, ale len na návrh oprávnenej osoby, ktorý zákonodarca nazval sťažnosť. Kvalitu a obsah každého súdneho rozhodnutia v podstatnej miere predurčuje strana konania kvalitou svojej argumentácie. V tejto súvislosti nadriadený súd pripomína, že odsúdený T. F. sťažnosť dodatočne neodôvodnil, a preto krajský súd v rámci prieskumu napadnutého uznesenia nemohol zamerať svoju pozornosť

na chyby, ktoré by odsúdený napadnutému uzneseniu a postupu súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu, vytýkal, preto podrobil napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, všeobecnému prieskumu.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností, významných pre rozhodnutie, dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 187 ods.1 Tr. por.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Všeobecné podmienky podmienčného prepustenia uvedené v § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré možno objektívne zistiť, nemožno oddeľovať od podmienky toho istého zákona, ktorá spočíva v očakávaní, že podmienčne prepustený odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Správanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, z ktorého žiada o podmienčné prepustenie, rovnako ako správanie pri spáchaní tohto trestného činu a jeho správanie vo výkone trestu možno označiť ako okolnosti, ktoré sú vo vzájomnej súvislosti dôležité pre posúdenie otázky, či bude viesť riadny život.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na konanie o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, je zrejmé, že odsúdený T. F. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný. Z hodnotiacej správy riaditeľa ÚVTOS Ružomberok na odsúdeného zo dňa 3.10.2022 možno ustáliť, že odsúdený aktuálne počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal splnenie podmienok na podmienčné prepustenie. Odsúdený dodržiava ústavný poriadok a režim dňa, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. K spáchanej trestnej činnosti zastáva čiastočne kritický postoj, má tendenciu obhajovať svoje správanie nedostatkom peňazí. Bol zaradený do práce, aktívne sa zapája do čistiacich a upratovacích prác na oddiele a na cele. Program zaobchádzania bol odsúdenému stanovený dňa 8.9.2022, a preto zo strany ústavu aktuálne nebolo možné objektívne vyjadriť sa k jeho plneniu. Vzhľadom na krátku dobu pobytu odsúdeného vo výkone trestu nie je možné jednoznačne prehlásiť, či proces resocializácie bol v jeho prípade naplnený. Riziko recidívy trestnej činnosti bolo u odsúdeného vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza bola stanovená ako menej priaznivá. Na základe uvedeného riaditeľ ÚVTOS Ružomberok jeho podmienčné prepustenie neodporučil.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že odsúdený T. F. nespĺňa dve z troch zákonom stanovených podmienok, a preto súd jeho návrh na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Primárne poukázal na výpis z registra trestov, z ktorého vyplýva 9 záznamov, vo väčšine za majetkovú trestnú činnosť a uzavrel, že odsúdený sa z posledných odsúdení neponaučil. V tejto časti dal do pozornosti, že odsúdenému boli v minulosti za jeho trestnú činnosť opakovane ukladané aj nepodmienečné tresty. Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd konštatoval, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V konkrétnom prípade ani správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nedáva záruku, že v budúcnosti povedie riadny život, hoci je jeho správanie na požadovanej úrovni. Uložený trest odňatia slobody preto aj podľa názoru krajského súdu doposiaľ nespĺnil svoj účel definovaný v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia je okrem iného účelom trestu vychovať odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Krajský súd ustálil, že predchádzajúce tresty odňatia slobody vzhľadom na jeho osobu nemali požadovaný prevýchovný účinok. Pretože odsúdený už v minulosti nevedol riadny život definovaný Trestným zákonom, má sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti a predchádzajúce uložené tresty aj s nepodmienečným výkonom nespĺnili svoj účel, je v záujme spoločnosti, aby súčasne realizovaný trest odňatia slobody vykonával naďalej.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sťažnosť odsúdeného nie je spôsobilá zvrátiť stav vecí a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na erudované odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorým sa stotožnil a toto si aj osvojil.

Na základe týchto skutočností krajský súd sťažnosť odsúdeného T. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.